

РОЗНОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 16 (1016) • Четвер, 26 січня 1995 року • Ціна договірна

В україно-російських відносинах можливе потепління. Завдяки енергоносіям з Росії

Президенти Росії та України Борис Єльцин і Леонід Кучма у ході майже двогодинної розмови віч-на-віч у вікторок у Москві проаналізували стан відносин між двома країнами і дійшли висновку про потребу будувати між своїми державами нові відносини.

Президенти обговорили конкретні питання двосторонніх відносин, зокрема, проблему Чорноморського флоту й забороняючої України Росії. Росія готова розв'язувати ці проблеми, підкреслив Борис Єльцин, нагадавши, що говорив про це Леонід Кучма ще коли він був прем'єр-міністром України. «Ми підтверджуємо і говоримо про нашу готовність зараз», — сказав Єльцин.

Президенти «випилилися» задоволені підсумком зустрічі.

Експерти з оцінки глав обох держав звертають увагу на те, що дана зустріч є важливим етапом у підготовці державного візиту Президента Росії в Україну. Радіше обидва лідери неодноразово підкреслювали, що візит Президента Єльцина до Києва відбудеться тоді, коли політичний договір між Україною й Росією буде повністю готовий до підписання.

Серед підписаних документів — угода «Про основні принципи торгово-економічного співробітництва».

Подорожі про «народне віче» в Севастополі

Олександр Георгиевич Крутов, депутат Верховної Ради Криму, відомий своїми крайніми поглядами. Він їх не приховує, і хоч би яке питання розглядав кримський парламент, Крутов весь час береться за своє — пропонує, що необхідно, молить, розв'язати питання про приналежність півострова Росії. Усіляко намагатиметься збудувати народ і в Севастополі, де проживає. Провів несанкціонований мітинг, і голова Верховного суду Криму звернувся до парламенту з проханням дати згоду на притягнення Олександра Георгиевича до адміністративної відповідальності, проте з цим йому відмовили.

(Закінчення на 2-й стор.).

УКАЗ

КРОК УПЕРЕД, ДВА КРОКИ НАЗАД, АБО ЯК МИ РЕФОРМУЄМО АВІАТРАНСПОРТ

Обговорюються питання співробітництва
24 січня до Києва з Москви прибула робоча група італійської координації військового співробітництва держав-учасниць СНД на чолі з консультантом секретаріату Ради міністрів обох держав — учасниць СНД генерал-полковником запіс у званні Вурунці.

У ході робочої зустрічі з представниками українського військового відомства розглянуті питання польового співробітництва Міністерства оборони України та півдні з координації військового співробітництва. Членів робочої групи прийняв заступник Міністра оборони України генерал-полковник Іван Бізюк.

Тим часом

Іноземні інспектори у Львові

До Львова на літаку американських ВПС прибули іноземні групи з контролю за виконанням Договору про зменшення збройних сил у Європі. До складу групи увійшли військові фахівці із Сполучених Штатів Америки, Данії, Нідерландів та Великобританії. Вони проведуть інспекцію скорочення озброєнь на Львівському танко-ремонтному заводі.

ЧЕЧЕНЬСЬКА ВЕДУЩИЙ ПОДІЯ

Дудаєв міняє наголос

Хоча в Москві й закінчено, що «воєнна фаза» операції в Чечні закінчена, війна триває. Російські війська захопили міст через річку Сулак, яким могли користуватися, щоб перебратися в гори для розгортання партизанських дій. Нині з'єднання МО РФ і внутрішніх військ здійснюють операції з стабілізації становища у прилеглих до Грозного підвладних сільських районах.

У самій столиці точаться бої. Найбільшу небезпеку для російських військ являють саме нині, серед яких немало професіоналів. Збройним кілля пострілів, вони нетяжко переміщуються з одного окопу в інший. Тому по булівару, який вони стріляють, застосовується танкова артилерія. Російська контррозвідка посилено розшукує Д. Дудаєва, проте досі — безуспішно.

У той же час бунтівний генерал дає інтерв'ю пресі, веде телефонні переговори з лідерами ісламських держав. Зокрема, він мав бесіду з лідером лівійської релігії М. Каддафі, у якого просив сприяння з боку мусульманського світу щодо ідеї проведення в Чечні референдуму на предмет її незалежності від Росії. Проте тональність виступів Д. Дудаєва змінилася: якщо раніше він наполягав на воєнній підтримці з боку ісламських держав, то нині робить наголос на дипломатичних аспектах проблеми.

Президент України ліквідував відому а світі компанію «Авіалінії України». З'ясувалося, що ця «реформа» здійснена... на прохання трудящих.

(Читати на 4-5-й стор.).

Цитата дня

Партизанської війни в Чечні не буде. Розробити збройних формувань, які пішли на південь, проводитиметься аналітично, дала військ НКВС у Західній Україні після Великої Вітчизняної війни.

С. СТЕПАНШИН,
директор
ФСК Росії.

Виступ заступника голови Комісії з питань молоді, спорту і туризму Володимира ЧЕРЕПКОВА на сесії Верховної Ради України 24 січня 1995 р.

В Україні проживає понад 13 мільйонів неповнолітніх. Кожен четвертий громадянин нашої країни. Мені б дуже хотілося, аби, розглядаючи цю проблему, ми могли висловити «Про органів і службу в справах неповнолітніх» і спеціальні установи для неповнолітніх», на, шановні народні депутати, уявіть час пам'ятати про цей статистичний факт. Кожен четвертий громадянин нашої країни — неповнолітній.

Процес, що відбувається в нашому суспільстві, і економічній, і політичній, і правовій наших дітей і підлітків до того становища, що його інколи, як катастрофічність, назвати не можна.

Неповнолітні, їхнє становище, їхня доля — особливе державне питання. Це не лише майбутнє нашої держави, це його сучасність. А коли говорити про суспільство, ми змушені констатувати, у нашої держави практично розпалась система роботи з неповнолітніми. Усі ми чудово розуміємо, що форми роботи з неповнолітніми, які існували раніше, вичерпали себе. Але, як і багато в чому існують, руйнуються, ми, по суті, як ніколи, втратили систему. Розпалась система роботи за місцем проживання дітей і підлітків, більшість дитячих приміщень передано комерційним структурам. Відбувається руйнування створеної протягом десятиліть культурної інфраструктури, зниження інтересу дітей до читання, мистецтва, культурних цінностей.

Водночас зростає експлоатація засобів масової інформації, які пропугують секс, насильство, жорстокість, містицизм. Ураєй склалися ситуація й у сімейній сфері. Батьки дедалі менше уваги приділяють вихованню дітей, підключають у крешмо рази тим, щоб нагодувати їх.

Враховуючи з тим сьогодні кожен четвертий злочин скоєно неповнолітнім, а групи з дорослими, у тому числі з батьками й родичами. На обліку в органах внутрішніх справ перебувають сьогодні 22 тисячі батьків, котрі негативно впливають на алієнних дітей. Близько 100 тисяч підлітків щороку протягом останніх років доставляють в органи внутрішніх справ.

В умовах, що склалися, не в змозі реалізувати свій аквоний потенціал школа. І не педагога в току вини. Вони й так у більшості випадків працюють, спонукають до соціальної і особистісної, не задіючи тим зумовлено, що їх створила для них держава, а засучувати їм.

Комісії в справах неповнолітніх, які є в нас сьогодні і членів яких виконують свою роботу, працюють на громадських засадах,

окремо збережені далеко не скрізь клуби, гуртки, інші організації й формування працюють задовільно ентузіазму, а також керівників, а проблема кадрів, забезпечення матеріальної і правової, покликаних займатися дітьми, неповнолітніми, постане актуально.

В окремих регіонах України частина неповнолітніх, котрі ніде не навчаються і ніде не працюють, сягає 50 відсотків. І в жодній області України не знижується за 20 відсотків по опитуванню. Значимі: практично кожний четвертий злочин сьогодні вчинено неповнолітнім, які ніде не навчаються і не навчаються.

Сьогодні жодна держава, не намагаючись про громадські організації, не має навіть даних про правопорушення випускників 11 класів.

А проблема правопорушення випускників шкіл і ПТУ постане актуально. Лише торік у всіх областях випускників переройки вийшли понад 30 тисяч випускників, які не змогли знайти роботу чи продовжити навчання, та навіть ці цифри не відображають істинного стану справ. Не виключують, на нашу думку, свою роль у розв'язанні проблеми і наявні в нас системи правопорушення. У найвищій за кількістю населення — Чернівецькій області (960 тисяч чоловік) — понад три тисячі неповнолітніх, котрі не працюють. Навіть із семіот підлітків, які звернулися по допомогу до служб зайнятості області, алаштувало лише 220, в статусі безробітного отримали 37 чоловік.

Зростає залученість неповнолітніх значною мірою — результат такого стану справ, такого ставлення до проблем неповнолітніх з боку держави. Вулиці міст нашої держави сьогодні перенасичені злочинцями, кожний п'ятий злочин у країні скоєно неповнолітнім. П'ята частина всіх пограбувань, розбійницьких нападів та зґвалтувань. Майже на третину зростає кількість судимостей неповнолітніх.

Міністерська статистика повідомляє такі жасні факти: щодня підлітків скоюють 104 злочини, а тому числі одне злочинство злочинців злочинців; 2—3 розбійницьких напади; 8 пограбувань; 70 крадіжок особистості й державного майна; зґвалтування. І це, погаторого, щодня.

У 1993 році підлітками скоєно 38 тисяч злочинів. А в 1994 році вже близько 41 тисяч... Тобто на 7 відсотків більше! Понад 22 тисячі підлітків скоюють злочини в групах. На 22 відсотки зростає залученість злочинців-школярів.

Загострилася проблема залученості серед дітяток підліткового віку. В деяких регіонах кожний десятий злочин, вчинений підлітками, скоєно дітяком. Вважаю поширення підліткової проституції, вкрай не манда, аніж те, що саме суспільство почало звикати до цього факту і мало не втратило такий спосіб життя. Не виключено школярів і студентів, які сідаять соціологічні дослідження, дітяки алакувати проституцією професією — і престижністю професією! У 1993 році порівняно з 1992 роком кількість дітяток, хворих на сифіліс, зросла майже втричі. Виячі зросла кількість хворих на похоробу дітяток віком до 14 років. Кожна четверта з неповнолітніх дітяток, що хворіли на гонорею, не досягла чотирнадцятирічного віку. До речі, дітятки ці непомітно в тих самих пікоро-нерологічних диспансерах, які й дорослі хворі, а це, як ви розумієте, є спільне соціальний і психологічний реабілітант.

І в такій ситуації в нашій країні немає жодної спеціальної школи для таких дітяток.

Попищений ланцюгом серед підлітків сільськогосподарської параміації. Майже кожний п'ятий учень п'ятого класу, кожний четвертий з восьмого і кожний другий одинадцятого, скляються до звичання алкоголем. А 1019 юнаків та дітяток померли за останні два роки від передозування наркотиків.

Ламати не б будувати. Поручено взаємодію інспекції в справах неповнолітніх з виховно-трудовими установами органів внутрішніх справ, вальнізуючи установи системи освіти. Система регулювання на правопорушення підлітків у нашій країні практично відсутня. Складає певний правовий вакуум у цьому питанні. Згідно з ініціативним порядком тепер дітяки займаються злочинством. А рішення (і, як показує практика, це було дійсно) цим займалися і місцеві комісії в справах неповнолітніх.

Наявний порядок правів до того, що комісії в справах неповнолітніх уже не розглядають матеріалів на неповнолітніх порушників, в суди їх не розглядають подібних справ, незважаючи на інструктивні листи Верховного суду. Приблизно закон, який розв'язав би це супереченство.

Пропонуювати проект закону може розв'язати це супереченство. Аналіз слідчої практики показує, що серед причин протиправної поведінки неповнолітніх — сьогоднішня соціально-економічна нестабільність у суспільстві, в конкретній ситуації злочинів виконання в сім'ї, недоліки в організації

ції дозволів і виховання за місцем навчання і роботи, негативний вплив алаігромадських елементів. Проектом закону передбачено створення спеціальної цілісної структури органів та служб у справах неповнолітніх. Об'єднання наявних органів і служб дасть змогу створити єдиний орган — службу в справах неповнолітніх, який усю паралельно, що є в ній, займатиметься усіма життєвими проблемами неповнолітніх, які потребують втручання держави від дня народження до повноліття.

Проект передбачає об'єднання всіх наявних сьогодні органів в справах неповнолітніх в єдину систему. Для профілактичної роботи, надання медичної, комплексу педагогічної і психологічної допомоги неповнолітнім передбачено створення центру медико-соціальної реабілітанції, спеціальних загальноосвітніх шкіл і професійних училищ соціальної реабілітанції. Роботою з неповнолітніми займатиметься кримінальна міліція в справах неповнолітніх, на яку буде покладено профілактику з правопорушень у підлітковому середовищі і боротьбу з ними. Спеціально уповноважений суди чи склад суду будуть розглядати справи неповнолітніх. Але злочини до світового досвіду, можна вважати приклад Катівської Народною Республіки, де вже понад 10 років існують спеціальні суди для неповнолітніх — понад 3 тисячі по країні. На відміну від суду для дорослих їх проводять за закритими дверима, і головний наголос робиться на усвідомленні скоєного злочину.

Додаткові кошти на реабілітацію можуть на місцях практично не отримати. Ми разом з Кабінетом міністрів України пішли шляхом переорганізації, концентруючи вже виділені на ці цілі кошти в системі служб в справах неповнолітніх. Потреба алаітання загальною величезною порівняно з важливістю завдання комісії досить переконливо аргументовано постало в додатку до законопроекту, та навіть, коли б було отримано більше коштів, то, враховуючи дитячу трагедію, навіть держава про зобов'язана була б їх алаітати.

Пропонуюваний законопроект розглядає Верховною Радою минулого скликання в першому читанні. Його доопрацювання з урахуванням внесених зауважень і доповнень і він подеться комісіїю на ваш розгляд. З наступним проханням про алаітнішуді надання чинності закону до Верховної Ради звернувся міністерства внутрішніх справ, молоді й спорту, освіти, законопроект погоджений з міністерствами економіки, фінансів, юстиції, Службою у справах дітей, підтримку Верховної Ради.

Володимир Олександрович СУМІН

фотор Володимир Олександрович Сумін.

Юридична громадськість України знавала тяжкого втрати. На 68 році життя раптово помер відомий український юрист, громадський діяч, член-кореспондент Академії правових наук України, професор Володимир Олександрович Сумін.

В. О. Сумін народився 8 лютого 1937 року в м. Києві. Своєю трудовою діяльністю почав з робітником, був майстром, начальником цеху, начальником відділу науково-дослідного інституту. У 1970 році закінчив юридичний факультет Київського університету, в 1973 році захистив кандидатську дисертацію. Автор близько 250 наукових, методичних та популярних публікацій. Працював викладачем юридичного факультету Київського університету, алаітним кафедром права Київського технологічного інституту харчової промисловості. За роки науково-педагогічної діяльності підготував сотні молодих спеціалістів для народного господарства.

Поряд з науковою і педагогічною діяльністю В. О. Сумін багато сил і енергії вкладав державно-громадській роботі. Він був одним із засновників Спільної юристів України, Української національної асамблеї підприємців, працював у Раді підприємств України та Кабінеті міністрів України, радником Прем'єр-міністра України, був членом ради президентських та урядових комісій. Виходив до керівних органів Української правничої фундації, Українського національного юридичного клубу та Світового Конгресу українських юристів. З 1993 року — голова Спільної юристів України.

Синіла пам'ять про талановитого юриста, педагога, громадського діяча, людину ширшої душі і великої працелюбовності Володимира Олександровича Суміна назавжди збережеться в серцях усіх, хто його знав.

Л. Кучма, О. Мороз, В. Масюк, В. Войко, Л. Юзюк, Д. Прятка, В. Лазюк, В. Улюга, О. Овсюк, В. Малахов, В. Радченко, Л. Косаківський, В. Саломов, В. Сергоченко, С. Голубатий, В. Мельничук, В. Черник, Ю. Шемчук, В. Татів, С. Погорелов, В. Ситюгов, А. Романський, В. Гринюк.

Раптово помер голова Спільної юристів України

Володимир Олександрович СУМІН

Депутатська група «Рформа» у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття з приводу його смері родичам і близьким: Барди І. Вілє І, Вілює В., Вурчаківський О., Голубатий С., Голозов В., Шашинський О., Шемчук В., Саломов В., Ситюгов В., Черник Ю., Кармачин Ю., Катівський І., Кирпиченко С., Колупіло І., Костинський В., Лазюк В., Мусіка В., Неліца І., Овсюк О., Овсюк Ю., Остап І., Петренко М., Пізненко В., Пожованов М., Пономаренко В., Собєа С., Саломов І., Саломов Ф., Терехов С., Чукмасов С., Чекієв С., Шеховцов О., Шиньків, В. Ягдєров А., Гринь І., Косенко Г.

Президія Вищого Арбітражного Суду України, судді та працівники алаітних служб України висловлюють глибокі співчуття сім'ї, близьким і товаришам передано померлого голови Спільної юристів України

Володимир Олександрович СУМІН

Синіла пам'ять про нашого колегу навічно залишиться у наших серцях.

26 січня 1995 року. № 16 (1016).

КРОК УПЕРЕД, ДВА КРОКИ НАЗАД, або Як ми реформуємо авіатранспорт

Читачі «Голосу України» напевно звернули увагу на публікаційний матеріал 28 грудня Указу Президента України «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України», зокрема створення в Департаменті авіаційного транспорту України (Україантрасу) і ліквідації створена рік тому авіакомпанія «Авіалінії України». 30 грудня в «Голосі України» надруковано і кореспонденцію «Вперед, назаді?», в якій висловлювалося кілька запитань у зв'язку з тим, що замість ліквідації компанії створюється нова компанія, стільки ж новий, а фактично повертається колишня структура — авіаційне об'єднання.

Чому саме? Погляньте уважно на аргументації цього поважного документа: компанія ліквідується «за ініціативи» підприємств, які... не входять до її складу.

Указу з Указу, маємо безпрецедентний приклад адміністративного втручання у господарську діяльність вже ринкової структури, незалежної від влади, який, як і його не допускають. А якщо це право Президента, то, очевидно, повинно було статися щось надзвичайне, що дає підставу діяти саме так.

Але чому? Але що? «Авіалінії України» — це компанія, створена за міжнародними стандартами, яка протягом року відірвала майже 15 нових зарубіжних маршрутів, збільшила наліт на ринку перевезень. До речі, міжнародна організація ІКАО незалежно від виходу Указу Президента затвердила «Авіалінії України» спеціальний сертифікат за особливі заслуги в справі перевезення пасажирів. А довір'я підприємство компанії — «Міжнародні авіалінії України» нагородило Нобелівського року постою третє місце в світовому рейтингу по регулярності польотів після американської «Дельти» і німецької «Люфганга».

То що ж усе-таки сталося, що дозволило забути про конкурент в чесній боротьбі, а її закладувати сам Президент країни?

Мабуть, спеціалісти, які готували Указ, здійснювали економічний аналіз діяльності цього підприємства, який аргументовано свідчить: та господарювати не може. Тож, щоб забезпечити необхідних помалює інші плани, слід було б опублікувати цей аналіз. Тому кореспондент «ГУ» і вирішила звернутися до Адміністрації Президента з проханням надати необхідні документи.

Як і належить у таких випадках, через прес-службу з'ясувала, у кого ж вони знаходяться. У співробітника контрольного служби пана Феценка, — відповів мені.

Пан Феценко, почуваючи мого прізвиська, чомусь розгнівався: — Перш ніж писати отакі безглузді матеріали, як «Вперед, назаді?», можна б відразу з нами проконсультуватися. І що це — ви хочете нас контролювати? — зацікавивши мене у постанні на «святас святяж» — чиновницькій справі.

Проконсультувавши «комітатом» з приводу своїх професійних здібностей, я таки довгою переконував пана Феценку у найкращих намірах, прикувавшись контрольному службі Адміністрації Президента і, мабуть, таки переконала, бо він пообіцяв проконсультуватися зі своїм начальством — паном Деркачем.

Консультація тривала протягом дня, але поки мені не було дозволено самій подзвонити пану Деркачу. Пан Деркач заявив, що «Голос України» він взагалі не читає, а писанину таких журналістів, як я, і поготи! Пан Деркач був дуже розгаражаний і аж ніяк не звороти, що було, засмучувалася, як потрапила за

адресою — до Адміністрації Президента? Але коли я нагадала всьому візані, що існує Закон про пресу, який зобов'язує пана Деркача, державного службовця, надавати подібні документи журналісту, він роздарилося ще дужче і чомусь зацікавив мене у якісній несприятливості.

Знову, — сказав він, — вас цікавить навіть не те... як понаписували на президента «Авіалінії України», а підпис під ними.

Згадуючи пана Деркача, що «отес», а простіше — доносів «трудошків», мене не обходило, а все ж попросила надати можливість ознайомитися з економічним аналізом діяльності «Авіаліній України». На що пан Деркач поради мені звернутися до СВУ і генерального прокурора, після чого в трубі почулися короткі гудки.

Ну що ж, у пана Деркача теж в м'явчанні — керівник контрольного служби пан Новиков. Пан Новиков поради листово звернутися за дозволом до Гави Адміністрації Президента — пана Табачника.

Листово то й листово. Але оскільки я добре знаю, що таке — писати подібні листи, то, перш ніж зробити це, зателефонувала до служби проходження документів, щоб поцікавитися, коли ж я одержу її, навіть не необхідні мені матеріали, в відповідь на офіційний запит.

— За місяць, — надзвичайно любезно відповів мені.

Не було стомоватися час, панові читачі, розповідало про подальші спроби одержати офіційні документи, які не в державному таємництві, що конфіденційною інформацією.

Ну що ж, коли для розв'язання такого елементарного питання виникли такі несприятливі перешкоди, то дозволю собі

поміркувати. Насамперед, про створення Державного авіатранспорту авіаційного транспорту, а фактично — нового міністерства, яке не піддається Міністерству транспорту України. Сумніваюся в оригінальності цього рішення, бо так, як казати, ми «проходимо» при радизмському соціалізмі вже мали ліквідаційні міністерства у транспортній галузі з бідними матеріальними апаратами і багатьма для перших осіб.

І хіба так важливо, що ринковий світ, куди ми, згідно з реформаторським курсом Президента так прагнемо, працює, як казати, ми «проходимо» зі своїм уставом» не пишесмося?

Та тут, здається, процес уже пішов, розмноження міністерств розпочалося. Але автор не ставить собі за мету досліджувати саме цю проблему.

Я — про «Авіалінії України». Ініціативу про їх ліквідацію вніс пана Табачника, Аутманска, Азійського, Одеського, Харківського авіапідрприємств і компанія «Дніпроавіа», які не входять до складу «Авіаліній України». Цікаво: коли б колегіальні авіапідрприємства Гамбурга, Дюссельдорфа, Берліна, запропонували поборувати «Люфганг».

То як ліквідувати їх Президент ФРН своєю національним авіакомпанією?

Синхронно, — чи не так? Здається мені, що в цьому випадку, доти, поки ми не переможемо себе і не усвідомимо, що йдемо у збиток, доти й будемо відстоювати авіацію Азова, Дніпропетровська, Харкова, а не створювати свою авіакомпанію.

Так, функціонуватимуть підприємства обласного масштабу, але навряд чи це будуть «Авіалінії України» — національний перевізник, як «Люфганг», «АОТ», «САС», «Аустрия Ейр Лайн», назви яких говорять вже самі за себе.

Знову, неслуго Президенту витримувати атаки зі Азова чи Дніпропетровська, але нова нині про дещо серйозніше створення обласної національної компанії. У світлі так: коли ми детимо, скажімо, з Відня до Києва, то це обов'язково буде літак авіакомпанії «Аустрия Ейр Лайн». І з Голландії, з Німеччини вас доведуть наці-

оналіми перевізниками, що представляють державу — йди й авторитетно. На таких принципах будувалася й компанія «Авіалінії України», що відповідало чинному законодавству.

Найімовірно було ламати і не зрозуміло, а вже й варті в неї були відкриті й далі Азова й Ауганська, й Дніпропетровська й для інших авіапідрприємств України. І зв'язок з усім світом для них таким чином теж був гарантовано. Але всі вони були б певною мірою безпечні від потривання ринку.

Значить, за рік існування компанії тоді й авторитет, що вона стала настільки потужною, що здатна витримати будь-яку конкуренцію.

Значить ж не умикаючи вже й проважків і помилок, без чого, мабуть, не обходиться жодна нова справа, та ще й така, якої досі не було ані в колишньому Союзі, ані в Україні. Було б дивно, коли б тих помилок не сталося браку потрібних спеціалістів часто змушувала керівництво компанії діяти методом проб і помилок, але все ж рухатися, нібито досвід і зрештою, з компанією «Авіаліній України» почали рухатися західні партнери. Валасо напроваджені певний імідж, одержати від міжнародних організацій максимум співпраці. І навіть ні тому, що тварою стали на ноги, а головним чином тому, що західні перевізники переконалися: «Авіалінії України» — це не єдина ринкова структура в Україні, компанія, яка реформується в галузі авіаційних перевезень. Зрештою, структура, яка діє за єдиними з міжнародним ринком авіаперевезень правилами.

Нині ж намагасмо це раз реформувати цю структуру, порушувати те, що вже було — об'єднання. Не певно, чи спеціалісти добре уявляють, як воно діятиме в умовах ринку. Бо об'єднання має по собі не має відповідей повноважень і не може виступати як господарський суб'єкт. Якщо ж, скажімо, надати йому права, то це суперечитиме Закону України про підприємство.

Виникає й ще одна проблема: зносини й західними партнерами, для яких значна і зрозуміла

структура раптово зникла з ринку перевезень. Хто виконує саме ті зобов'язання? Думано, що з зносинами й західними партнерами наслідки ліпшого Указу можуть бути непередбачуваними, бо ми не разово чуємо, що з державними українськими підприємствами справу мати небезпечно. І справді, як же держава здатна напастити чортів на своє підприємство? «Халаті» Така ж і Президент країни неадекватно сказав: «з національного компанії» — Нікудні!

С я ще один аргумент, який свідчить про згубність отакот «Вперед, назаді?», а саме: галузь: транспорт. Валасі пасажирських літаків міжнародного рівня у нас, на жаль, з'являється не швидко. Значить, треба купувати ті, які ми маємо, але не жинуть, а по-отому, такий авіапарк оподібний структурі як об'єднання, ніхто й шевати не дасть, не те що соціальні кредити. А якщо й дасть, то, розкладивши літаки по різних підприємствах, ми не можемо очікувати ані одного — подорожчаних їх експлуатації, що неодмінно призведе до ще більшого підняття ціни на вильоти.

Але чому така хот і безардівна, але фантастична ситуація неможлива: об'єднання, за чинним законодавством, не може бути платником. А саме платником не відповісти на договірні зобов'язання об'єднання, а об'єднання — за зобов'язання підприємств. Такій соціалізм...

Отже і здається мені, що вважати Указу наслідком, а здається виняти щось інше, ніж структура, яку вони... заікадували...

Це — реалі. Жаль, звичайно, що не вдалося одержати з документами, які об'єднують і створюють департамент авіатранспорту, і ліквідацію «Авіаліній України». Можливо, тоді б не виникло подібних ситуацій.

То що маємо? Оце у мене на стоїть деякі кілька домішки на Указу Президента України «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України», зокрема: про ліквідацію компанії «Авіалінії України» за ініціативи підприємств, які не входять у компанію, рішення зборів стислих колективів підприємств суб'єктів компанії, а це — чотири тисячі працівників, які висловлюють протест з приводу Указу Президента, і кої казав командира Азійського авіапідрприємства пана Загрина, який премією в одні мільйон карбованців відзначає трох працівників очолюваного ним підприємства за свої співзаступство у підготовці Указу Президента України. Що б не могло означати, як запитувала одиниць у своїх читачів улабона «Літературна газета?»

І ще про одне, найімовірніше. Промадни Українці, але й не сподіваються на те, що життя стане кращим. Тому з такою надією сприймають програму реформ Президента Леоніда Кучми. Не буде перебільшено, коли скажу, що, можливо, вже встанне вони повірили владі.

І ми, журналісти, готові підтримати курс реформ Президента, як він і закликає, а щиро і професійно.

Але як ми розуміти «авіаційний» Указ? А саме «рефор-

У Будинку міської аеропорту.

мояно», а фактично ліквідувало підприємство, яке теж, попришки в реформи, першим пішло в ринок. Слава героям України!».

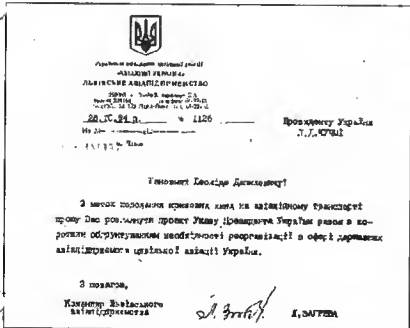
Дімажол акцед, з якими я зустрічався при підготовці цього матеріалу, з подивом говорив:

Р.С. Я не знаю, кому в Адміністрації Президента різко зміналося ставлення до «Голосу України», але коли кореспондентка була підготовлена до друку, автору надали документи, на підставі яких з'явився Указ Президента про реорганізацію авіатранспорту.

Можливо, висловлює як надто емоційно, коли скажу, що після їх вичищення перебувала в стані, який називають шокком.

А як ви, шановні читачі, уявляєте підготовку Указу Президента країни та ще й у такій важливій галузі, як авіатранспорт? Мабути, збираються усі причетні до цієї справи спеціалісти, щоб знайти єдине правове рішення, працюють експерти, радники, визначають всі «за» і «проти», одне слово, сім разів відміряється, щоб один раз відрізати. І я була перша, що саме так, поки не ознайомилася з тим, як це робиться в Україні.

Виявляється, усі експерти може замінити... один спеціаліст: командир Львівського авіапідрприємства пан Загреб, написавши коротенького листа панові Президенту. Ось його копія:

Шоправда, пан Загреб підготував до листа додаток, у якому висловлює своє бачення діяльності цивільної авіації України. Природно, що кожен громадянин, тим більше спеціаліст, може мати власну думку з приводу тієї чи іншої проблеми. Але цей «документ», переконана, присуджується тим, хто, куди в ринок, повинен знати, як не треба діяти на цьому шляху.

Ризикуюча дещо повторити вищесказане, але ж дозволяю собі прокоментувати аргументи пана Загреб.

Після Аеродрому в Україні функціонує авіаційне об'єднання — структура суто кооперативна, яку не розуміли партнери з боку нашої країни. З чим не рахувалися неможливо, бо літати доводилося більше до них, ніж на територію кооперативного Союзу.

Тому протягом останніх півтора років в Україні було створено дві державні компанії: «Авіалінія України», куди увійшли авіапідрприємства — Київське, Бориспільське, Хмельницьке, Вінницьке, Запорізьке і Чернівецьке, а також «Україна-авіатранс» у складі Дніпропетровського, Донецького, Кіровоградського, Львівського, Луганського об'єднань авіазагонів. Крім того, в Україні за цей час народилося і діє ще 70 авіакомпаній. Говорити про монополію «Авіалінії України» в цьому напрямку переконати пана Загреб, не доводиться.

Але справа в іншому: на ринок вийшли досить потужні компанії — «Авіалінія України» і «Україна-авіатранс». Відмінність їхня в тому, що перша реорганізовувалася у ринкову структуру, відділяючи аеропорт від авіації, а друга так і залишилася кооперативним підприємством, що не стикнувшись з міжнародними ринковими структурами.

Тому нічого несподіваного немає в тому, що «Авіалінія України» займала свої ніші на ринку міжнародних перевезень, в компанії «Україна-авіатранс» не змогла цього зробити і навряд чи це їй вдасться без змін свого статусу.

Більш ніж дивним видається й аргумент пана Загреб про те, що діяльність авіадержавних компаній на міжнародному ринку призведе до їхньої конкуренції. Безумовно, призведе, пале Загреб, швидше, навпаки. Виступи у цьому підприємстві, імітаційні, авіаційні. Ви в цьому й самі переконалися.

Так-от, «Україна-авіатранс», це працює заступником голови ради директорів командир Львівського авіапідрприємства пан Загреб, цієї конкуренції не витримала.

Що треба робити? Шукати шляхи, працювати, пробиватися на ринок. Але це ж треба працювати. А чи не простіше написати дружнього листа Президенту країни з побажаннями — ліквідувати конкурента, посилаючись на монополію останнього і запропонувавши створити... компанію, куди б крім «Україна-авіатрансу» увійшли б і підрозділи «Авіалінії України».

Та найважливіше те, що Президент країни задовольняє «проханням трудогода».

Це настільки неймовірно, що я не повила б у можливість такого варіанта, коли б не «документи», одержані в Адміністрації Президента. До речі, навіть міністр транспорту пан Артемчук докладає про них від... кореспондента «Голосу України».

Та жодних реформувати таким чином економіку, яким перед усім... соціалізму.

І насамкінець. Публікуючи цей матеріал, редакція просить уважати його офіційним зверненням до Президента а проханням переплатити Указ «Про заходи щодо забезпечення розвитку цивільної авіації України».

«Президент не винен: півтора некомпетентності його командів».

Так, помилки можливі. Але ж ліквідували не «шаржажів». То чи не надто висока ціна?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Арбітр «Америку відкрив», або 29 днів, що потрясли не лише українських арбітражних суддів

Наприкінці минулого року група представників (19 чоловік) арбітражних судів України задала українці США в рамках програми «Верховенство права» відділку міжнародний центр підготовки суддів Н. Вільямсбург, штат Вірджинія, ознайомилася з діяльністю судів США.

Про свої враження ми попросили розповісти члена української делегації: голову арбітражного суду м. Києва Андрія ПІНЧУКА, голову арбітражного суду Київської області Микола СТАХУРСЬКОГО та помічника голови Вищого арбітражного суду України Геннадія КРАВЧУКА.

Кор.: Що було найцікавішим у процесі вашої поїздки?

М. Стахурський: Навчання за американською системою підготовки фізичних. Наприклад: у них студентам не читають лекцій у такому вигляді, як у нас. Студент зазвичай готується за темою лекції самостійно, і лекції відбуваються у вигляді запитань-відповідей, розглядування конфліктних ситуацій.

Кор.: Як об'єктивність та відмінності між вами б відзначили у судочинстві США і України?

М. Стахурський: Суттєвими відмінностями нашого процесу від американського дуже мало. Що вразило нас і американців насамперед, то те, що термін розгляду справ. Американці, зокрема, шість термінів. У нас справи розглядаються близько двох місяців. У них є середньою — до восьмих. Чи зайти процесуальні терміни для того, щоб відкрити (підготувати) рішення арбітражного суду, у нас суд відмовляється п'ять днів, у них — 50-60.

А. Пінчук: Там правосуддя має можливість дуже ретельно виробити, приміром, задоволення пущит за пущим, щоб не довести Господи, не помилитися, щоб людину не притягли до відповідальності без достатніх на те підстав.

Ми були прямою здивовані технічним обладнанням судового залу, де все направлено на інформаційне забезпечення і безпеку судді. За допомогою техніки знайти, стенографіюється протокол засідання, фіксується кожне слово учас-

ників процесу. У нас же ведення протоколу — процедура значно спрощена.

Г. Кравчук: Повертаючись до процесуальних відмінностей, хочу наголосити на аналітичній різниці а оскерженні рішення суду. У нас цей процес більш нормалізований, на мою думку, краще сприяє захисту прав людини.

Якщо ж говорити про наявну в нас проблему виконання судового рішення, то в них, на відміну від нас, такої проблеми взагалі немає — рішення на суду виконуються беззаперечно.

Кор.: Сьогодні в Україні є кілька проектів концепцій реформи судової системи. Зокрема, однією з них система арбітражних судів України як самостійна гілка судової системи ліквідується, в арбітражні суди входить до загальної судової системи і підпорядковуються Верховному Суду. Як роз'яснює це питання в США, чи існують там спеціальні суди?

А. Пінчук: Що проблему я викладаю Асоціації арбітрів України розглядаю так. Сьогодні вже створено певну нормативну базу, яка забезпечує арбітражне судочинство. Сьогодні ми маємо певну базу, яка забезпечує захист прав і законних інтересів господарських суб'єктів. Навіщо ж це треба ламати, відкидати? При цьому не вважати, як нова система виконуватиме свої функції, чи зможе в повному обсязі замінити систему, що існує. Таку саму думку висловлювали і деякі американські колеги в період нашого перебування в США.

Створюючи спеціальні суди, то в США вони є. Є, наприклад, навіть суд, який розглядає тільки справи про банкрутство. А в нас ці справи розглядають паралельно з іншими «господарськими» справами арбітражні суди.

А взагалю не все так добре і в американській судовій системі. Американці розуміють, що деякі справи дуже затягуються у часі, їх розглядає дорожню комітету. Відокремлюючи свою судову систему, там уже створюють такий інститут, як арбітражування (посередництво). По-нашому це нагадує третейський суд.

Кор.: Чи є якісь відмінності у формуванні судів, обранні суддів?

А. Пінчук: Так. Там питання створення судів розв'язується спрощено. Яні тільки починається зростання якоїсь категорії справ, так водночас зростає кількість відповідних судів, і буде їх стільки, скільки треба, щоб з нормальним навантаженням відбувався нормальний судовий процес.

Кор.: А як розв'язується питання з державством? Наприклад, у нас для розгляду господарського спору сплачують державі в розмірі 10 % від суми позову.

М. Стахурський: У США як такого державства для розгляду справ у суді немає. Всі судові витрати сплачує винний сторін.

Кор.: Чи є сенс у тому, щоб перейняти це в американців, тим самим спростити процедуру звертання до наших судових органів?

А. Пінчук: Якби архаїчність, що державство нині є стримувальним фактором, додавши ще й слабке матеріально-технічне обладнання судів, надворі проблеми, то, мабуть, поки що нам це рано це запровадити.

Кор.: Дякую за бесіду.

Розмову зі Сергієм ДЕМСЬКИМ.

Нін фото: делегація українських арбітражних суддів у Верховному суді штату Огайо.

Як генеральний директор обскавав генерального секретаря

На шахті «Бєскавська» виробничого об'єднання «Стахановвугілля» було проведено опитування, у ході якого працівники просили назвати, хто, на їх думку, заслуговує називатися «Людиною 1994 року». Ось які імена було названо: Генеральний секретар ООН Буто, рад. коментатор телебачення «Останній» Володимир Мельничук, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, голова обласної Петру Кушні, міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець, навіть... Леонід Брежнєв.

Але всіх переміг генеральний директор виробничого об'єднання «Стахановвугілля» Олександр Шенченко. Респонденти відзначили те, що він по-людськи розуміє проблеми шахти і приймає, від його керівництва розроблено план розвитку вугільного виробництва, завдяки якому продовжимо жити шахти, у місті Кіровограді тільки трохи сильніша жалоба побудовано підпільного будинку, житлово-будівельна діяльність. Шахта, яку збиралися закрити, як несперспективну, виконала план минулого року майже на місяць раніше строку.

Анатолій КОБЕЛЬНИК.

КОТИРОВКИ ВЕКСЕЛЕЙ НА 24.01.95Б КБ "ПРИВАТБАНК"

ВЕКСЕЛДАТЕЛЬ

Адавский коксохим. з-д	96,8	
Алчевский металлург. к-т	97,0	
Днепропетровский металлург. к-т	94,0	
Игульцый ГОК	97,1	
Коксохим. з-д им. Калинина		73,2
Металлург. к-т им. Петровского		70,6
Металлург. к-т г. Енаксво	97,4	
Никопольский з-д ферросплавов	97,8	
Новокировский ГОК	97,7	
Орджоникидзевский ГОК	97,2	
ПО "Павлоградгидро"		90,4
Южный ГОК		
Богдановский коксохим. з-д	97,2	
	94,8	

Днепропетровск: (0562) 79-05-85, 79-05-86, 79-05-87,
79-06-06, 47-75-52.

в Киеве: (044) 227-54-22

ПРИВАТБАНК
КОМЕРСІЙНИЙ БАНК

ЗНАЧНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Межрегиональная Академия управления персоналом
Украинский институт руководящих кадров Министерства образования Украины
Объявляю в п.я. о т.ч. очередного набора
по новейшим специальностям менеджмента и бизнеса:

Высшее и послевсесреднее образование
(на базе среднего, среднего специального и высшего)

- ЭКОНОМИКА И УПРАВЛЕНИЕ БИЗНЕСОМ
- ЭКОНОМИКА И СОЦИОЛОГИЯ ТРУДА
- УПРАВЛЕНИЕ ПЕРСОНАЛОМ
- СОЦИАЛЬНАЯ ПСИХОЛОГИЯ

Срок обучения от 2 до 6 лет.
Аспирантура, докторантура, государственные стипендии, стипендия на обучение (наличие стипендии, бонусов или материальной помощи).

Выпускники получают также международный сертификат, признанный в 120 странах мира.
Стоимость обучения \$300 за семестр (полная программа в 4-х семестрах).
Государственная академия №2-2/1-141 от 24.02.04.

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ДО 15 ФЕВРАЛЯ 1995 ГОДА
252838, Киев
ул. Фрунзенская, 2. МАУП
(Г.П. Центрального аппарата)

Переподготовка
(на базе среднего, среднего специального и высшего образования)

- ХОЗЯЙСТВЕННОЕ И ТРУДОВОЕ ПРАВО
- ВУХАТТЕРСКИЙ УЧЕТ
- АУДИТ
- МЕНЕДЖМЕНТ
- МАРКЕТИНГ

Срок обучения от 6 мес. до 2,5 лет.
Осуществляется обучение в государственных и частных учебных заведениях (наличие стипендии или материальной помощи).

Стоимость обучения \$300 за семестр (полная программа в 4-х семестрах).
Государственная академия №2-2/1-141 от 24.02.04.

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ДО 15 ФЕВРАЛЯ 1995 ГОДА
(044) 264-10-51, 264-81-86,
264-32-54, 264-90-30 (факс)

Якісна упаковка —
гарантія ефективного збуту!

Компанія ТІРАС-ФОР

Пропонує:

1. Обладнання для упаковки:
 - харчових продуктів під вакуумом
 - сипучих продуктів та рідин в пакети з полімерних матеріалів
 - пастиподібних продуктів в стаканчиках
2. Упакувальні матеріали:
 - полімерні пакети та пакети з високими захисними властивостями та наддувом.
3. Етикетки на клейовій основі та етикетувальні автомати.

284000, Україна, м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 48
тел. (03422) 3-22-34
факс (03422) 3-22-34

Государственное производственное объединение

«Проекс»

принимает заказы на изготовление столлярных изделий из древесины хвойных пород:
— оконные блоки разномасштабной конструкции;
— дверные блоки фрезерованные, ламинарные;
— пантисуты, накладки, рейку, вагонку, доску пола, брус по размерам заказчика.

Реализует: шпалы железнодорожной широкой колеи (неиспользуемые) I, II, III типа; Пиломатериалы обрезные.

Форма оплаты — предоплата, безотзывный аккредитив.
Возможен бартер на продукты питания.

320070, г. Днепропетровск, пр. Карла Маркса, 60, каб. № 529, 532.
Телефоны: (0562) 45-21-32, 45-33-80, 44-16-37.
Факс: (0562) 44-06-23.

Организация реализует по ценам ниже заводских:
УТОЛОК № 25-100
двигатель № 8-30
арматура А1-А3 Ø 8-22 мм
катанку Ø 6,3-8 мм
двигатель прокат Ø 1,40 мм
трубы водогазопроводные в ассортименте.
(0562) Тел. 27-80-95, 27-80-91.

Информация о четвертом выпуске акций
«ТАВРИКА»

АКЦИОНЕРНЫМ БАНКОМ «ТАВРИКА»

Акционерный банк «Таврика» зарегистрирован Национальным банком Украины в октябре 1991 года, регистрационный № 53. В своей деятельности банк осуществляет расчеты по поручениям клиентов и банков-корреспондентов, их кассовое обслуживание, кредитование предприятий, организаций, учреждений и граждан, принимает и размещает денежные вклады, совершает валютные операции в соответствии с Генеральной лицензией Национального банка Украины, и другие операции, предусмотренные законодательством.

Акционерами Банка являются более 500 юридических и физических лиц.
Уставный фонд 17 510 228 тыс. карбованцев, состоящий из 17 510 228 простых именных акций номинальной стоимостью 1000 карбованцев каждая. На момент принятия решения о четвертом выпуске акций уставный фонд оплачен полностью.

В целях дальнейшего экономического развития банка и расширения банковских услуг постановлением правления банка (протокол от 19

декабря 1994 г.) принято решение об увеличении уставного фонда до 23 340 970 тыс. карбованцев, то есть на 1/3 его зарегистрированной суммы путем эмиссии четвертого выпуска простых именных акций в количестве 5 836 742 штук на общую сумму 5 836 742 тыс. карбованцев номинальной стоимостью 1 000 карбованцев каждая.

Акции реализуются пакетами по 1000 штук для физических лиц и пакетами по 10 000 штук для юридических лиц. Акционеры банка имеют преимущественное право на приобретение вновь выпускаемых акций.
Размещение акций четвертого выпуска осуществляется банком с момента публикации настоящей информации и продолжается до 1 марта 1995 года.
Подписаться на акции можно в помещении банка по адресу 335028, г. Севастополь, ул. Революции, 1.
Телефон: (0692) 24-76-40. Факс: (0692) 23-15-70. Телекс: 187308 ТАВРИКА.

В условиях нестабильной экономики войдите в

Новый год с хорошим товаром!

Предлагаем:

ЛИНОЛЕУМ

по цене ниже изготовителя
клей ПВА, обои
мелкоячеистые напольные цветные игровые автоматы
сметчики электрические
принтеры узкие отечественные
Тел. в Севастополе: (06452) 2-85-96, 2-85-33,
2-83-34, факс: 2-83-32.

Многофункциональные системы на базе IBM PC 386SX с координатным манипулятором на 8-16 каналов в принтере IBM совместные контроллеры УНИКОМ для создания АСУТП и автоматизации процессов КИПиА
Принтеры узкие отечественные
Пускатели бесперебойные (5, 10, 15) А
Микроконтроллеры КР565РВ6, КР565РВ6, К155, КР132, КР108, КР1804
Игровые автоматы импортные «ШЕРКЕТ» в «АЗАРТ»
Тел. в Севастополе: (06452) 2-76-20, 2-76-06, 2-76-07, факс 2-78-07.

Производственно-коммерческая автомобильная фирма

«АВТО-ЛЮКС»

реализует постоянно автомобили за карбованцы по безналичному расчету по низким ценам со склада в Харьков:

BA3-21213 «Тайга» — ав. УАЗ-2306-виссигирский
1700 BA3-2121 «НИВА» УАЗ-31512-брезентовый
BA3-2107 — ав. 1500 мм верх УАЗ-31514-металлический
1600 BA3-21083 — ав. 1500 верх УАЗ-3303-бортовой
BA3-21061 — ав. 1500 ИЖ-2715-«пирожок»
BA3-21093 — ав. 1500 Волга-31027
BA3-21099 — ав. 1500 Волга-31029-«Слонюк»
BA3-21043 — ав. 1500 Алкоз
Москвич-2141 УАЗ-3962-«ГАЗЕЛЬ» — грузо-
Москвич-2141 вой 1,5 т (тент)

Продаем новые автомобили «NISSAN» всех типов с гарантией. КАМАЗы, МАЗы, КраЗы, ГАЗы всех модификаций.

Приглашаем к сотрудничеству посредников.
При оптовой покупке — скидка.

Звонить по тел: 8 (0572) 32-44-48
30-45-87, 30-43-79 с 8-ми до 17-ти ч.
Тел. факс: 43-04-71,
круглосуточно, 32-44-48 с 9-ти до 17-ти ч.

Арбитражный суд Хмельницкой области (281000, м. Хмельницкий, пл. Незалежності, 1) поручил справу № 3-5/2 по визначенню банкрутного списку підприємств «Українського підприємства комерційно-виробничого об'єднання «Содружество» (юридична адреса: 281040, м. Шепетівка Хмельницької області, вул. К. Маркса, 57; банківські ревізії: р/р № 604802 у Шепетівському відділенні АК АЛБ України, МФО 315234).
Заяви кредиторів та санаторів подаються в арбітражний суд протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Аудиторський центр «Результат» повідомляє, що він виконує функції ліквідаційної комісії страхової компанії «Алібо».

Арбитражный суд Криму (м. Симферополь, вул. К. Маркса, 18) поручил справу № 1538/10 по банкротству малого частного предприятия «Прогресс-3» (гидротехн. Гейван Александр Викторович, юридична адреса: м. Симферополь, вул. Першої Кінної армії, 3; р/р 1468366 в Кримпрофбанку, м. Симферополь, МФО 134301752).

